

Cõi thơ: cõi sa mù *

Người thi sĩ, một khi đã bước chân vào cõi thơ, cõi sương mù, cõi của lãng đãng tình sầu, là mất hút dấu chân. Thi sĩ đã tan biến vào trong màn sương mù dày đặc của cõi tình. Không ai còn có thể kiếm ra ai được mà cũng chẳng ai nên kiếm ai làm gì, vì như thế là gượng ép tâm hồn, là giết chết nguồn thi hứng. Thảng hoặc trên đường đi lang bạt, những kẻ bụi đời của cõi thơ có gặp nhau một cách rất vô tình, mà cho dù sự tình cờ có chút cố ý nào đi chăng nữa, thì cũng chỉ là một sự giao duyên kỳ ngộ. Rồi thi sĩ lại cũng tiếp tục cuộc hành trình trong cõi sa mù, cô liêu tịch mịch hoang vắng vô chừng mà cũng bát ngát muôn vàn hạnh phúc..., để cho những tâm tình nhỏ xuống thành vài vần thơ.

Rồi đôi khi, trong cuộc bể dâu dường như thiên thu bất tận, tâm hồn tự nhiên cảm thấy hoang vắng vô vàn, lòng cảm khái dâng đầy mà trái tim trong cõi vô bờ, thì những khi ấy, xin tạm dừng những miền man miệt mài của cuộc sống, xả bỏ những phiền trọc của đời sống, cho lòng mình trở nên vắng lặng. Dở trang sách, đọc vài vần thơ, uống chén trà trong niềm cô liêu tịch mịch, mà hưởng cái lạc thú của niềm xót xa cô đơn, hay là niềm hạnh phúc trong giây phút tuy ngắn ngủi, nhưng gói ghém tưởng chừng như vĩnh cửu của trần gian.

Chân thành mong ước những đôi khi đó trở lại với những trang sắp tới, chuyên chở tâm tình của tác giả đến những tâm hồn yêu thích thơ.

* Trích từ cuốn thơ đã xuất bản năm 1995 của Trương Chi.

[Không Quán](#) cần đề,
Tháng năm, mùa xuân 2007.

C U Ò N G P H O N G *

Đêm mấy canh khuya, cuối hạ nồng
Ôm lòng cạn sạch rượu mùi phương
Xác xơ tàn mộng, buông trần thế
Mượn rượu tản sầu, tưởng nhớ hương ...
Độc ẩm, bên đời say chất ngất
Niềm riêng, riêng chỉ một mình đong
Uống cho cạn sạch càn khôn túi
Tan tác đất trời bão cuồng phong ...

Sá chi duyên kiếp, tình như mộng ...
Cũng chỉ trận cười, vọng hư không

Không Quán

16 sept. 2008

cuongsi.cuongsi
cuongsi.cuongsi
cuongsi.cuongsi
cuongsi.cuongsi

Cường si*

cuongsi.cuongsi
cuongsi.cuongsi
cuongsi.cuongsi
cuongsi.cuongsi

cuongsi.cuongsi
cuongsi.cuongsi
cuongsi.cuongsi
cuongsi.cuongsi
cuongsi.cuongsi
cuongsi.cuongsi
cuongsi.cuongsi
cuongsi.cuongsi
cuongsi.cuongsi
cuongsi.cuongsi
cuongsi.cuongsi
cuongsi.cuongsi

Đốt cháy bao ngày vùn vụt qua
Thôi thời oanh liệt đã phai nhòa
Trắng tay. Phong kín lòng cô quạnh
Tàn mộng. Tiêu sầu gỗ chén ca

Hồn trôi bèo bọt phương xa thăm
Thần thức nói cười chuyện thể gian
Bao lần tỉnh giấc đêm đen, lẳng
Lòng, rướm lệ trần thế, tan hoang

Đốt hết đời đi có sá gì!
Trăm năm nghĩa lý? có mà chi!
Đêm nay nghiêng một bầu thơ rót
Tan nát phương trời bão cuồng si

Sớm mai khô lệ, bầu thơ cạn
Tóc bạc, nói cười tựa giấc mơ
Cuốn theo cơn lốc đời, hoa mộng
Cuồng đạo, vong trần, quảy gùi thơ.

26 June 2007

[**Không Quán**](#)

*Trích từ Phong Trần

Đá sỏi phận người *

Mai về em có nằm mơ,
Hồn hoa đá sỏi, ngậm ngùi bài thơ,
Phố xưa chừ vẫn buồn xo,
Lặng câm mắt ngả màu tro phận người

Mai về em có mỉm cười,
Nhớ cơn đau, đá ngậm ngùi khóc ta,
Trăng còn mấy tuổi trăng già?
Xót xa sỏi đá, cũng ca phận buồn.

*Những ngày sống trong mộng và thực...

Không Quán

14 july 2007

Hoài Âm

Chiều vàng mang niềm nhớ
Ru nhẹ dư âm xưa
Hoài âm theo nhịp thở
Thiên thu vẫn đứng chờ

*Người đi qua đầu núi
Nhìn lại đã xa xăm
Một lần trăng rung động
Là thấu suốt chân không*

Rừng chưa xưa nổi nhớ
Đất còn động tâm mơ
Nợ ba đào non nước
Thiên thu mãi mịt mờ

Sao cây chưa trụi lá
Sông chưa hết nước nguồn
Về đâu dòng lệ cuốn
Trôi biệt cánh hải đường

Trời mơ nào trở lại
Rừng có trở mầm xanh
Ý nào mòn tâm thức
Thiên thu nặng chênh vênh.

Không Quán

30 jan 2008

Trích từ thi tập Phong Trần

Hư Vô Hoa

Chỉ là niềm hư vô ...

Một nụ hoa
Vừa nở,
Tâm tư
Chợt vỡ,
Trăm mảnh
Buồn muôn thuở,
Trôi vào hư vô.

Hư vô, hư vô,
Trôi về đâu...

Còn ai,
Tri kỷ
Cùng ta đối sầu...

Trăm mảnh tình riêng buồn muôn thuở.
Một vầng hoa tỏa ngọc như châu.

Nhìn hoa, nở đất trời.
Hy vọng.
Hoa cười,
Em có mặt từ lâu.

Không Quán

11 dec 2008

Lãng tử

*Ngày mai trong đám xuân xanh ấy
Có kẻ theo chồng bỏ cuộc chơi...
Thơ Hàn Mặc Tử*

*Thưa ấy tôi là anh khách lạ
Lang thang bốn bể, cõi vô bờ
Làm anh lãng tử bên đời hát
Giấc mộng vô thường của cuộc chơi.
    Một lần ghé đến hồ thơ mộng...
    Sóng gợn bến bờ, cỏ mát tươi...
    Dừng chân lãng tử bên hồ ấy
    Giò mát bên hồ thả mộng trôi...
Lao xao sóng nước long lanh quá
Thoắt hiện nàng thiếu nữ xa xôi...
Em trên ghềnh đá, ngòi hong tóc
Gió thổi, mây trời lặng ngắm thôi...
    [Cảnh ấy, hồn tôi thấm mơ màng
    Hồ bình an lắm, lúc xuân sang
    Nhưng rồi nàng cũng ngừng hong tóc
    Nhẹ bước, khi chiều xuống mang mang...]
Đôi lần tôi ghé về nơi cũ
Hồ ấy bây giờ vắng bóng ai
Ngày xưa trong nắng, em thơ mộng
Hong tóc, bên hồ thả khói trôi...
    Mai, tôi cũng bỏ đời lãng tử
    Để sống vui đời, cánh ngược xuôi...
    Xưa, em rẽ chèo đò ngang dọc
    Để đá mơ hồ bỏ cuộc chơi....**

* Cảm tác khi đọc "Cho người ngồi bên hồ".

Nắng Cali vẫn đẹp

*Vì em đã mang lời khấn nhỏ,
Bỏ ta đứng bên đời kia...*
TCS

Nơi anh về, thời gian như đứng lại,
Bơ vơ buồn, hoang vắng chảy trong tim,
Dòng nước mắt tuôn dài trên đôi má,
Chiều hoàng hôn như phủ sóng im lìm.

Nắng ở đây buồn như là tình phụ,
Gió cũng buồn, hú lời gọi tình nhân,
Mây giăng giăng, mờ ảo cuộc trăm năm,
Trăng vô vị, đời nhân sinh hoang phế...

Anh thật nhớ, trời Cali đẹp thế,
Nắng lung linh, gió mát thoảng hây hây,
Em xinh xinh, trong tà áo dài bay,
Chiều rục rỡ, ánh tịch dương hồng thắm,

Trong lòng anh, nắng Cali đẹp lắm,
Ánh hoàng hôn, sáng rục cả trời hồng,
Anh thì thầm, em có nhớ gì không
Hoàng tử bé*, mình nhìn chung hướng nhé.

Trong tim anh, nắng Cali vẫn đẹp,
Chiều hoàng hôn trên biển rục cuối trời,
Nơi anh về, gió hú, dạt mây trôi,
Bên đời đó, trầm tư, hoài niệm cũ.

(*Le petit prince, Saint-Exupéry)

Không Quán

07 June 2007

Nhân

---

duyên

Từ ngày đọc phải thơ em*
Tâm ta ngỡ ngác lộn quanh xô bờ
Ngày qua suy nghĩ vô bờ
Quanh đi quẩn lại mơ hồ thế thôi.

Buồn ta, ăn vạ với đời
Chạy lên chạy xuống chùa ngồi tĩnh tâm
Quẩn đi quanh lại như không
Đêm về ôm gối khóc thầm bài thơ.

Sáng ra lòng chợt ơ hờ
Một đêm tĩnh ngộ giữa bờ hư không.

Hôm sau ra phố nghênh ngang
Say ta ngất ngưỡng mênh mông cõi người.

Giờ ta, từ bỏ cuộc chơi
Về nơi không quán ngắm lời thơ em
Gẫm hoài hai chữ nhân duyên
Cho nên hệt thở ưu phiền nhớ em.

12 June 2007

[Không Quán](#)

Đêm trăng trở

Đêm đi trong tiếng thở dài
Bởi đêm trăng trở nghe lòng nhớ ai
Nhớ thương chẳng đặng... nhớ hoài
Oì em yêu dấu sâu ai ngút ngàn....

Đêm mộng mơ

Đêm về hương tỏa trầm hương
Trăng nghiêng soi sáng đậu trên môi hường
Em ôm gối mộng vô thường
Tỏa hồn nhiên đến dặm trường anh đi...

Đêm tàn

Đêm qua
Như tiếng thở dài,
Nhìn
Con trăng,
Mộng,
Say đài trăng cao,
Nhân sinh...
Tựa giấc chiêm bao...
Đố ai,
Hái được vì sao...
Cuối trời.

Không Quán

26 dec 2007

Những đêm dài không ngủ, cô đơn và sầu muộn....

Phong trần*

[Không Quán](#)

Phong trần lưng ngựa vung tay kiếm
Dưới trắng bao độ tuốt gươm mài
Công danh mê mãi, nôi kê chín
Sự nghiệp phong ba, đại mộng thôi.

Hồn hoang tri kỷ nào đâu thấy
Chỉ thấy lưng trời bóng nhận rơi.

* Trích từ cuốn thơ Phong Trần, 1995, Trương Chi

Ru buồn

Lời ru tình buồn
N như giọt mưa tuôn
Còn trong hơi thở
Còn trong mong chờ

Lời ru nhung nhớ
Còn vương theo người
Hạt vàng vỡ cánh
Lạc cõi vô thường...

N như giọt buồn vương
Tình đơm hoa tím
Cánh toả hương buồn
N như khói như sương.

[*Không Quán*](#)
08 july 2007

suốt đời mộng ảo

---

*... Thư thì mỏng như suốt đời mộng ảo...
...Tình thì buồn như tất cả chia ly...*

Bản chất cuộc đời thì chẳng khác nào một lời độc thoại... và
những lời độc thoại đó, chẳng khác gì những đóa hoa phù dung.... sớm nở tối tàn...

Tất cả, rồi sẽ chìm trong niềm lãng quên....mông manh...như suốt đời mộng ảo

HT hỏi:

Có phải suốt đời mộng ảo rồi sẽ chìm vào lãng quên thật vậy không bác? thế thì những điều ta sờ được, chạm vào nó như bàn chân chạm mặt đất, có lẽ một ngày nào đó ta cũng quên cái cảm giác ấy thật sao?
Quên, chỉ là một lời độc thoại để nhắc cho mình nhớ, vì nếu đã quên thì không còn nói nữa bác ạ!.....

Đáp:

TRÍ NHỚ

Có phải không? Suốt đời là mộng ảo
Rồi sẽ chìm vào quên lãng thật không?
Và những điều sờ tay vào mớ chạm
Đều quên đi cảm giác ấy thật sao?

QUÊN!

Vì trí nhớ chỉ là lời độc thoại (1)!
(Bởi quên rồi! có còn nói được ư?)
Nhắc cho mình nhớ mãi để đừng quên
Đời mộng ảo, sẽ chìm trong quên lãng...

(1) La mémoire est une faculté...qui oublie (vieux dicton français)
(Trí nhớ là một bộ phận có nhiệm vụ... để quên)

*Thơ Đối Đáp**

Nụ cười

Đối

Đang không / tâm nở / nụ cười
Lời kinh đêm / vắng / cũng vui tội tình
Ta bà nào / cõi u minh
Cũng theo / hơi thở / vô hình mà bay.

Đáp

Cũng bằng như gió heo may,
Buồn, vui năm tháng vui đây Hoa Nghiêm.
Thì thôi..
Thì cổ... trang nghiêm..
Thì thôi..
Ta hãy cố quên tình này...

Nỗi buồn đêm vắng ai hay,
Nỗi cô đơn lại vui đây trong ta,
Nhìn lại..
Bao nỗi xót xa..
Ô hay...,
Đó chỉ hóa ra "mộng sầu"...

Tâm nào khắc khoải thương đau?
Tâm nào còn vương nỗi sầu ngân ngơ?
Tâm nào còn mãi bơ vơ?
Tâm nào bối rối giữa bờ "Sắc - Không".

---

*Đối: Không Quán
Đáp: Mộng Cô (của mộng sầu)

Tình Si

Ta nói ta cùng tử, si
Vô minh thế sự cuồng thi huyễn – cười
Người là ngọc nữ trên trời
Tử - sinh xuống cõi bụi đời nhân - duyên
Si, ta ngồi mãi chẳng yên
Cuồng điên bôi xóa chữ thiền thành không
Bước ra một cõi mộng lung
Thăm trong tâm thức, tận cùng hồng hoang
Nợ - duyên, thường chuyển, trăm ngàn
Cuồng si, cuồng mộng, huyễn tàn bờ mê.

Không Quán

12 July 2007

Tĩnh tâm

Mấy hôm nay
tôi nghĩ là tôi tĩnh trí...
nghĩa là "bình thường"...
như cuộc đời xung quanh...

**Và là...một ngày...tĩnh tâm của
tôi....**

Có người bảo tôi:
"anh lâu lâu nên... khởi tâm từ bi....
sống tĩnh táo một chút cho mọi
người nhờ..."

Cho nên, hôm nay, tôi ngoan ngoãn
và tĩnh tâm :

TĨNH TÂM

Ra đường
Thấy
cánh hoa hồng...
Đẹp xinh,
hái xuống
tặng không
cho người.

Tĩnh tâm
lặng ngắm
hoa cười
Ngày qua
Nỗi nhớ
Rạng ngời
tâm hoa...

Không Quán

28 sept. 2008

Vô thường

Này em ơi
Trong đời sống
Có khi nào mà lại không buồn ...
Có khi nào mà lại không vui ...

Này em ...
Tùng ngày qua,
Thời gian và dĩ vãng,
Những kỷ niệm, cho dù đẹp nhất
Rồi cũng mất mát, phai tàn ...

(Mà dòng đời vẫn bình thản trôi đi.)

Bèo giạt ...
Bến sông
Sầu lắng đặng

Tịch dương ...
Hoàng vắng
Nắng chiều hôm.

Liêu lang*
Hành dị**
Sầu tiễn biệt

Bồ đào
Hồng tửu
Túy mộng nhân.

Bụi trần
Phát qua
Ngày rất lạ.

Chợt hát
Nhân gian
Thoáng vô thường.

16 may 2007

Không Quán

* Phiêu lãng (Gan Lan Shu)

** Tri nan hành dị (thuyết của Tôn Trung Sơn)